

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni să se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelariilor 47

Corespondențele sunt să se adresa la:
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelariilor Nr. 43,
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se însoțiază.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori
15 or. vîndut cu literă garmon — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Din cauza SS. sârbători ale Nascerei Domnului, Noul cel mai deaproape va apărea Joi în 29 Decembrie v.

Prenumerării nouă la „Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerării se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurări postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scris bine, ca să se poată ceta.

Se atrage atențunea on. domni abonați, al căror abonament se sfărșește cu ultima Decembrie 1883, și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârdia cu expedarea foiei*).

Editura „Telegraful Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în expediție se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Ad Nr. 3967. Plen.

Cătră onoratele oficii parochiale și onorații membri ordinari și estraordinari, preoți și mireni ai sinodului protopresbiteral electoral din protopresbiteral Cetății de Peatră.

Prin ordinația Ven. consistoriu arhiepiscopală ddto 10 Octombrie a. c. Nr. 3967 Pl. primind subscrism onorifica însărcinare de a conduce alegerea de protopresbiter în protopresbiteralul Cetății de Peatră, am onoare, acum după ce sunt deja împlinite cele de lipsă de a premerge actului de alegere, a convoca pe toți on. membrii ordinari și estraordinari, preoți și laici, ai sinodului protopresbiteral, ai numitului protopresbiteral, pe **Joi în 12 Ianuarie 1884** în comuna Cărpiniș.

Conform §. 52 din statut. org., serviciul divin, împreună cu chemarea săntului spirit, se va începe la 9 oare înainte de ameașii în biserică parochială

din Cărpiniș, la care, de sine se înțelege, sunt potiți a participa toți membrii sinodului.

După sevițiu divin va urma imediat actul alegerii, în localitatea ce se va designa din partea subscrismului.

În sensul §. 63 din statutul organic comitetul protopresbiteral este convocat pe **11 Ianuarie 1884 la orele 4 seara** în cancelaria oficiului protopresbiteral din Cărpiniș.

Acest circulariu împreună cu lista membrilor sinodali alăturată aci sub /, conform §. 15 din instrucția Ven. sinod arhiepiscopală, se comunică tuturor oficiilor parochiale din protopresbiteralul Cetății de Peatră spre a-l publica în toate bisericele parochiale în Dumineca ori serbătoarea cea mai deaproape, avisând pe deputații cercului respectiv a se prezenta și a participa la actul alegerei.

Sibiu, în 24 Decembrie 1884.

Nicolae Cristea m. p.,
comisariu consistorial.

„Să pe pămînt pace, între oameni bună voire.”

Aceste cuvinte îngeresci le vom audî în toate bisericele noastre la ziua prasnicului nașterii domnului. Cuvinte îngeresci, cuvinte sublime, dela a căror împlinire aternă fericirea noastră pămîntească. Pace pe pămînt și bunăvoie între oameni două lucruri, de cari avem astăzi trebuința cea mai mare, pace pe pămînt și bunăvoie între oameni, două condiții, cari împlininduse, produc fericirea noastră. Pace și bunăvoie între membrii unei familii, produc fericirea în această familie. Activitatea părintelui e resplătită prin iubirea de fi și buna voință dintre membrii întregiei familii împreună noii de vîjelie, cari amenință familia cu descărcarea torențelor de năcajuri, al căror isvor este discordia și reința.

Pacea și bunăvoie în sinul unei societăți apropiate pe membru de membru, deschide înima fie căruia față cu de aproapele său, produce încredere reciprocă, dragoste frătească, din care isvoresc toate bunățile lumii acesteia. Lucrările cu plan și disciplină ale acestei societăți sunt încoronate de succes și progres.

Pacea și buna voință sunt temeliile statului. Așa a fost înainte cu 1884 de ani, când au predicat îngerul domnului pacea pe pămînt și bună

voie între oameni, așa este și acum și la vestirea acestor cuvinte îngeresci trebuie să salte înima fie căruia creștin evlavios.

Sânte sunt principiile proclamate de îngerul domnului, sănătă este și roada salutară a acestor principii aplicate în viața practică. Sădite în inima omului de însuși creatorul, și nutrite de cei chemați cu creșterea individualului, ele cresc deodată cu omul și ajunse la perfeție, pretutindenea imprăstie bîcuvîntarea cerului.

Nutrite și dezvoltate în sinul unei familii, membrii acesteia trăesc toți pentru unul și unul pentru toți. Pe lângă legăturile de sânge, și cele firești, mai vin aceste legături ale moralei creștine și fiecare membru al familiei ca rotițele unui orologiu, și împlinesc detorința în sfera sa de activitate. Ne cunoscând discordia, necunoscând ura, necunoscând separatismul, fie care lucră cu conșientă, că interesele le sunt comune, și că progresând unul progresează toți.

Asemenea stare ideală este în ori ce societate bine organizată și plină de activitate, asemenea în fiecare stat, care pretinde a avea viață, a se susține pe calea cea mai naturală, fără mesteșuguri, cari în veci nu vor isbuti a și pretinde durabilitate.

Pacea pe pămînt și bunăvoie între oameni, ca principiu vecinic va remânea. Însă numai ca principiu, căci precum la cel dintâi om n'a lipit întrigile diavolului pentru mâncare din pomul cel oprit, astfel și astăzi unelurile și intrigile au stricat pacea de pre pămînt și bunăvoiea dintre oameni.

În locul acestor sânte principii în statul nostru jurnalistică maghiară a aflat cu calea a semnează discordia între diferențele seminții, și în loc de bunăvoie au introdus intrigile și subminarea. În teorie s-au proclamat egalitatea tuturor înaintea legei, libertatea absolută și frățietatea, ca în realitate să se ajungă tocmai contrariul.

Sub pretecului idei de stat unguresc s-au întruprins o campanie formală asupra tuturor naționalităților din patrie. Si aceasta s-a condus cu sistemă, progresând pas de pas cu ea și neîndreptățirea naționalităților.

Se constatăm faptele:

După pactul dualistic la 1867, Ungaria s'a pus pe lucru pentru consolidarea să interne. România prin o greșită politică, ale cărei grele consecințe le simțim astăzi în toată gravitatea lor, s'a abținut dela activitatea parlamentară. Înțeleg numai pre români ardeleni. Diarii noștri a desaprobat

FOITA.

Disertație

despre necesitatea promovării și protecționării meseriilor între români.

(Urmare).

Comitatul Clușului.

Comuna: Cojogna.

până 1848 strâni români până 1883 strâni români

Comercianți de ori-ce fel . 1 — 3 1

Meseriași:

Cismari	3	—	6	7
Cojocari	1	—	2	6
Croitori	2	1	4	2
Cărămidari	15	—	20	—
Cuptorari	3	—	3	—
Fauri	5	—	12	3
Grădinari culti	—	—	1	1
Hotelieri	6	—	15	10
Llemnari, meșteri de case .	15	6	20	15
Măcelari	10	2	15	10
Măsari, dulgheri	6	2	10	8
Morari	6	4	10	12
Orologeri	1	—	1	—
Organiști	1	—	1	1
Pictori	—	—	1	—
Pânzari	—	1	—	1

până 1848 strâni români strâni români
Petrari 3 —
Postovari 2 1 6 4
Rotari 3 1 10 6
Urloeri 1 — 2 —
Suma . 81 18 145 87

Rev. d. protopop Ioane Hoszu, culegând datele scrise:

a) Pentru a se promova meseriile la poporul român, lucră inteligența română, însă poporul are antipatie către meserii și alte întreprinderi ale timpului present, el trebuie poveștit și indemnătat să intocmește după timp.

b) Dacă stă poporul român materialicesce adăi mai bine decât la anul 1848? se poate responde: ca în aceste părți pre lângă toate nedreptățile și nepăsturările, poporul stă mai bine decât la anul 1848.

c) Despre România cari și-au vândut, moșiile dela anul 1848 încoace, se poate dice că $\frac{1}{5}$ și le-au schimbat, că de și le-au vândut, le au cumpărat alții români.

Comitatul Clujului.

Comuna: Mociu.

până 1848 strâni români strâni români

Comercianți de ori-ce fel . 2 — 1 —

Meseriași:

Cismari 1 — 4 —

Cordoneri — — 2 —

	până 1848 strâni români	până 1883 strâni români
Cojocari	— 8	1 8
Croitori	— 1	1 —
Fauri	1 —	8 1
Funari	— 1	— 1
Hotelieri	2 —	2 —
Llemnari, meșteri de case .	7 1	1 7
Măcelari	1 —	1 —
Măsari, dulgheri	— —	— 1
Morari	5 —	2 7
Rotari	— —	1 1
Zidari	2 —	4 —

Suma . . . 9 22 28 26

On. D. I. Bozac procurând datele din Mociu scrie :

a) Pentru a se promova meseriile la poporul român, lucră preotimă și inteligență seculară, adeca cei mai zeloși (de cari Câmpia transilvană ar putea se aibă mai mulți de cum are); preotimă stând mai bine materialicește, ar putea face și mai mult pentru fii ei sufletești.

b) Poporul materialicesce stă mai bine adăi decât la 1848 cu 10—20%.

c) Despre numărul Românilor, cari dela 1848 adăi și vândură moșiile? Se poate lua că pe Câmpia $\frac{1}{5}$ dintre moșiile terenilor români s'au vândut, însă o mare parte tot la Români au trecut. În unele locuri că în Berchiaș au înaintat Români în avere de pămînt la 150,000 fl.

acest pas al românilor, la desaprobat dela început și până acum. Consecențele insă trebuie se le supărăm, căci încă de atunci ni s'a dîs „*stere posem, sed invare non.*“

S'au făcut fără voia noastră legile din 1868, cari cu tot separatismul lor totuși erau în stare a produce pacea pre pământul patriei noastre, dacă nu lipsea bunăvoița oamenilor în execuțarea acestor legi. Lipsa bunevoițe s'a scusat la toate ocasiunile cu „*interesele statului unguresc*“ și „*ideia de stat unguresc*.“ Din aceste nomenclaturi moderne au răsărit două fice ale curentului politic, ce domnește astăzi la nou. Una e, că *Ungaria nu poate fi stat poliglot*. Cu alte cuvinte: Ungaria nu poate fi, ceia ce este în realitate, ci ea trebuie se fie ceia ce și închipuesce fantasia atacată de părutele succese momentane. Ca să se poată întâmpla aceasta, era foarte natural, ca să se nască a două fizică: „maghiarisarea.“

În interesul acestor două produse ale eriei dualiste, s'au făcut multe. Nu vom cerceta întrucât am contribuit indirect și noi la dezvoltarea atât de nenaturală a lucrurilor, vom spune însă că ele s'au dezvoltat repede. Ca statul să nu mai apără poliglot, s'a arondat Transilvania atât de minunat, încât nici la municipii nu mai putem străbate. Spre documentarea aserțiunei că statul nu e poliglot a trebuit să se întreprindă maghiarisarea.

Cunoassem ce s'a făcut în această privință, cunoassem articulul de lege XVIII din 1879 și articulul de lege pentru scoalele medie din 1883.

Cumăcă acestea nu au fost în stare a întemeia pacea pe pământul patriei noastre, fie cine va primi, și cum că spre a putea face cea ce s'a făcut, se recere o totală lipsă a bunăvoițe, e evident. Astfel acuma pe pământul patriei noastre în locul păcei domnește cea mai mare discordie, și bunăvoirea dintre oameni; bunăvoirea ce ar trebui se fie între cetățeni, s'a prefăcut în adevărată dușmănie, dușmănie vădită, durere prea vădită, de către presa maghiară.

Neîncrederea reciprocă dintre naționalitățile patriei a isvorit din fanatismul, sau cum se numește în limbagiu mai nou — din șovinismul național al maghiarilor, cari astăzi monopolează puterea statului. Durere! acest fanatism asupritorul de alte naționalități, este nutrit chiar și de către organele guvernului, ca să nu vorbim de propaganda, ce-i fac diarele jidovite, de sigur nu cu scop de a consolida statul, ci de a promova și pe această cale speculele particularilor.

Și astăzi stăm față în față ca două tabere vrășmășesci. Pacea dintre noi a dispărut, dispărută și bunăvoița, și cu ea și fericirea patriei noastre.

Dumnețeu scie ce va aduce viitorul, Dumnețeu scie ce mai vrea viitorul, Dumnețeu scie ce va putea face viitorul, noi nu scim nimică din toate acestea.

Constatăm că cântarea îngerească „*Pe pămînt pace, între oameni bună voire*“ nicări nu ar fi mai la loc ca la noi; dorim, din inimă dorim ca ea se vină și se se sălășuiască între noi, și cine va face ca cântarea îngerească să se traducă la noi în realitate, acela va fi îngerul păcei, care va binemerita de patrie și națiune.

Adânc patruși de necesitatea acestei păci și bunăvoițe, tari în speranță că ea se va realiza, încheiam salutând pe cetitorii nostri cu cuvintele îngresc: *Pace și bunăvoiță între voi!*

Revista politică.

Sibiu, în 23 Decembrie 1883.

Cu ocazia schimbării anului s'a introdus în obiceiul gratulărilor pre la ministră. La asemenea ocazie se țin vorbiri preste vorbiri. Partida liberală s'a prezentat la ministrul president Tisza și l'a felicitat ca pre conducătorul ei. Publicăm la alt loc cuvântarea Baronului Bánffy în estraș și pre cea a domnului Tisza în estensum. Spațiul nu ne permite să ne ocupăm mai în detaliu cu temerea de cădere dela putere a domnului Tisza, sperăm însă că vom putea reveni.

În Croația lucruri ciudate se petrec! Deputații pe întrecute se descarcă în limbagiu nespălat asupra Ungariei.

Ministrul comun de resboiu contele Bylandt Rheidt într-o vorbire cu un general a promis că căt mai curând va aduce o lege, prin care va urca salariile oficierilor de rang mai inferior, o dispoziție mai nimerită nici că se poate.

Dintre toate statele europene, cea mai mare bucurie o manifestează Italia — atât cea a italienilor, că și cea a papei. Cu ocazia gratulărilor de anul nou regelile Umberto și-a exprimat satisfacția pentru completarea operei începute de tatăl seu Victor Emanuel.

Nu mai puțină bucurie exprimă și organele Papei. După ele anul acesta a fost cel mai roditoriu sub domnia actualului papă. Causa. În anul acesta să serbat aniversarea a 400 de ani dela nașterea lui Luther, și tot în anul acesta fiitorul domnitor al reformaților s'a căciulit pe la Sfântul Părinte — vorba diareelor papale.

În Rusia ear și-a ivit nihilismul capul. Se constată ulterior că vulnerarea țarului nu s'a făcut prin restunarea din sanie, ci prin pușcă.

Diareele din 1 Ianuarie 1884 st. n. ne aduc scirea despre asasinarea lui Sudeikin, șeful despărțimentului secret de poliție.

Despre starea lucrurilor în Sudan cetim în „*Telegraphul*“ din București:

Dela apariția Mahdiului nu mai este vorba de căt despre eventualitatea unei interveniri a Turciei în sudan. Această intervenire, care ar fi având vre-o căți-va partisani în Anglia, se dice că ar fi în aju de a se realizează. Dacă trebuie să credem pe corespondentul diarului „*Standard*“, lordul Dufferin a incunoscințat deja pe Said-pașa, primul ministru al Sultanului, că guvernul englez nu s'ar opune la trimiterea unui corp de expedițione turcesc în Sudan, și pe de altă parte, se anunță că pregătiri serioase se fac la Constantinopol în vederea unei viitoare campanii contra Mahdiului, Sultanul ar interveni în calitatea sa de Calif, și astfel, rolul Angliei s'ar mărgini numai în a menține ordinea în Egipt.

De sigur combinația este foarte inginoasă și profitabilă englezilor. Cu toate acestea, trebuie să ne indoim că Turcia va da concursul său Angliei în această imprejurare, fără ca să tragă vre un folos și că ea va trimite soldații ei în Suakim ca niște bași-buzuci cari să fie plătiți de Kediv sau de guvernul britanic. Sultanul, în calitatea sa de șef suprem al religiunii musulmane, are datorii de împlinit și mai cu seamă o demnitate de apreciat. Dacă voiesce se vadă pe Mahdiu disparând de pe scenă orientală pe care s'a arătat de odată și dacă

nu poate să vadă fără o viață neplăcere progresul unui om care, dacă ar isbuti să fundeze în Africa un nou stat independent, ar aduce o gravă atingere prestigiului Califului, trebuie, în schimb, să țină samă de simțemintele și aspirațiunile lumii musulmane. Pentru musulmani, revolta Mahdiului este o protestare contra ocupării Egiptului de englezi. El este liberatorul trimis de Dumnezeu pentru a scăpa Egiptul din mâinile necredinciosilor. Sultanul, intervenind în Sudan contra Mahdiului, ar lăsa dar în mâna cauza creștinilor. Nu ar putea să facă aceasta fără ca să nu îndepărteze pe supuși săi, de căt numai dacă, de odată, ar ocupa valea Nilului și ar stabili acolo autoritatea sa care nu este recunoscută.

Anglia nepătrând să consumă a evacua Egiptul în aceste condiții, precum nici de a introduce acolo pe Turci, acesti din urmă sunt ținuți să păstreze o atitudine expectativă, dacă nu o neutralitate binevoitoare, față cu Mahdiul. Nu scim dacă în realitate său făcut negocieri în această privință între cabinetul din Londra și sublima Poartă; și dacă aceste negocieri au existat, ne îndoim că ele să fi ajuns la rezultatul pe care le place unora să l'anunță. Intervenirea turcă în Sudan nu ar putea fi posibilă, după cum am spus mai sus, decât numai dacă Anglia ar consumă să renunțe în favoarea Portii la o parte din avantajele pe care le a dobândit în Egipt. Deocamdată, ea va face o nouă experiență și va încerca o sfârșire foarte mare contra Mahdiului cu concursul lui Baker-pașa, al gendarmilor săi, al cător-va batalioane de negri și bași-buzuci, de cări se pare că este plin Cairul și cări pot fi îndată în regimentați pentru a fi îndreptați asupra Suakimului și a altor puncte de pe granița egipteană.

Această graniță voiesce Anglia mai cu samă să o apere și în acest scop a renunțat la evacuarea parțială a Egiptului, care se hotărise acum câteva septămâni. Sultanul va putea, dacă va voi, să trimite trupe în Sudan; aceste trupe nu vor debașa în Alecsandria, ci în Suakim, sub supraveghierea flotei engleze, care le va escorta până la Constanținopol când momentul repatrierei lor va sosi.

În ceea ce privesc Egiptul propriu și, întrarea în el va fi interzisă însuși Sultanului ca și Mahdiului.

Gratulațiunile la anul nou.

Gratulațiunile dela anul nou la domnii ministro din capitală au avut de astădată un interes mai deosebit ca de obicei. Din cuvintele reciproce de felicitare transpiră grăbie față cu viitorul, reacțiunea se ivesce ca o nălucă însășimentătoare și punte pe liberali pe gânduri. În cele următoare dăm în rezumat aceste gratulațiuni:

Partida liberală în frunte cu contele B. Bánffy s'a prezentat mai întâi la ministrul president C. Tisza.

Conducătorul mulțumesc ministrului pentru serviciile din trecut și i doresc tările, putere și succes pentru problemele ce-l așteaptă, asigurându și de aici înainte de sucursul partidei liberales, care totdeauna va urma șefului său, care a scut se dea expresiune atât de frumoasă și curată vederilor partidei guvernamentale. Sunt o sumă de greutăți, create de alții, ce trebuie învinse, ele sunt aparente tuturor epocelor de transacțiune și ale începutului.

Comitatul Clușului.

Orașul: Huedin.

până la 1848 străini români străini români

Comerçanți de ori ce fel	—	10	—	48
Meseriași:				
Cismari	—	2	—	19
Cordoneri	—	—	—	5
Compactori	—	1	—	3
Cojocari	—	3	—	32
Croitori	—	10	—	30
Cuptorari	—	2	—	10
Fauri	—	5	—	10
Funari	—	2	—	8
Lemnari meșteri de case	—	—	—	7
Măsari, dulgheri	—	—	—	12
Morari	—	—	—	36
Pușcași	—	—	—	1
Rotari	—	—	—	15
Suma	—	35	—	246*)

On domn profesor August Ungur din părțile Huedinului procurând datele scrie:

a) A se promova măestriile între români lăcră preotimea și inteligența seculară.

*) Măestrii sunt 108; Sodali 89; Învățători 42.

b) Poporul din aceste părți materialicesc nu stă mai rău decât la anul 1848.

c) Cât pentru înstrinarea moșilor cari le-au avut România la anul 1848, în ținutul Huedinului preste tot, s'ar putea lăua că nu s'au înstrinat, ci din contră sau înmulțit moșile în preț de 10—40 mii fl. valoare, astfel s'a întemplat în comuna Stolna. Progresul la poporul român moralicesc și materialicesc depinde dela conducătorii lui. Acești domni trebuie rugați a se interesa de progresul poporului; ear cei ce se interesează trebuie să lăudați cu recunoștință.

Mulți români din părțile Huedinului se ocupă cu vîndare de sticle dela fabricile de sticlărie și cu pus de ochiuri la ferestre.

Comitatul Clușului.

Comunele: Borșia, Panticeu, Hida și giur Almaș și giur.

până 1848 străini români străini români

Meseriași:				
Cordoneri	—	—	—	5
Cojocari	—	—	—	24
Croitori	—	—	—	3
Cuptorari	—	4	—	9
Fauri	—	2	—	14

	până 1848 străini români	până 1883 străini români
Funari	—	3
Hotelieri	—	4
Lemnari, meșteri de case	28	47
Măsari dulgheri	—	5
Morari	12	16
Rotari	15	34
Zidari	8	31
Suma	72	194*)

Prea on. dn protopop gr. cat. Alecsandru Leány din Borșa comunicând aceste date scrie:

a) Pentru a se promova meseriaile între români, lăcră preotimea și inteligența seculară.

b) În cele materiale stă poporul român în mai multe locuri mai bine de căt la anul 1848.

c) Despre numărul românilor cari d-la 1848 până aici și-au vîndut moșile acurat nu se poate spune; aproksimativ însă, vor fi ca la vre-o 130 familii din întreg ținutul acesta.

(Va urma).

*) Măestrii sunt 188; Sodali 33; Învățători 23.

Între reformele de introdus oratorul atinge reorganisarea casei magnaților, care trebuie realizată astăzi, ca acest factor legislativ să fie un sprigine puternic pentru stat, însă să țină seamă de postulatele ecuabile ale timpului.

După ce atinge revolta provocată de antisemiti care s'a sugerat prin energia ministrului și prin simțul cel sănătos al cetățenilor, gratulantul dorește șefului partidului liberal tărîa și perseveranță în realizarea problemelor și formelor și asigură că și partida îl va sprinji cu toate puterile și îl va urma ca și până acum.

La aceste cuvinte de felicitare, ministrul președint Tisza respunse următoarele:

"Voind a responde cu un le cuvinte la strânsa vorbire ce a adresat-o amicul nostru cătră mine și cătră colegii mei, imi țin de prima datorință, acumă ca și de altă dată, a da expresiune multă a merită atât în numele meu cât și în al colegilor mei, a căror număr dorere s'a imputinat de curând. Primiți mulțimita noastră cordială pentru ajutorul și amicizia ce ni le ati dat în trecut, și pentru cuvintele voastre amicabile de astăzi. Si în trecut am avut multe lupte și cestiuni grave dar le am rezolvat cu ajutorul lui Domnul; înțînd stîns unii cu alții și în viitor, ne va succede a rezolvă și cestiunile grele ce ne mai asteaptă (Consințiri.) Nici un guvern cu toată bunăvoie sa, nu va pute să realizeze nimic, dacă nu va avea increderea membrilor legislativi. Puterea noastră și-a avut rădăcina sa până acum în increderea Voastră și în această incredere trebuie să căutăm și pe viitor.

"Într-adevăr multe cestiuni grave de reforme au ramas neresolvite; este însă un lucru sigur, că chiar și în statele ce nu se află într-un stadiu de transacție, tot pot să mai rămână cestiuni de rezolvat, pentru că viața în desvoltarea sa provoacă necontentită cestiuni noi. (Așa e!)

"Încă pentru cestiunea cea gravă de reformarea casei magnaților cred că vă este cunoscut, că pe la sfîrșitul sesiunii trecute am făcut în casa de sus a dietei în această privință o promisiune, care o reînnoiesc la începutul sesiunii prezente. Proiectul de lege este gata și se poate substerne în fiecare moment legislativei, — dar tocmai punctul de vedere ce mă conduce, indicat și de oratorul Vosztră, — punctul de vedere adecvat, că deși casa de sus se va reforma conform postulatelor și raporturilor de astăzi, ea totuși trebuie să rămână una dintre garanțiele ideei de stat unguresc (applause) — fără impune necesitatea a pune în lucrare reforma între astfel de împreguri, când bunele relații dintre ambele case ale legăturii vor fi scutite de ori ce conturbări (Applause), pentru că numai cumpărind în linisca cestiunea vom putea aștepta cu siguranță realizarea scopului cel sănătos al reformă. Eu sperez cu toate acestea, că ne va fi cu puțină să subterne legislativei proiectul de lege amintit care e gata, încă în sesiunea aceasta.

"Ce privesc antisemitismul, nu e de lipsă se vă vorbesc mai pe larg, părurile mele în aceasta privință sunt cunoscute; repet și acum ce am spus cu altă ocasiune: în această cestiune nu sunt condus nici de simpatie nici de antipatie, ci numai de interesul bunului renume al Ungariei și al națiunii urguresc, care nu ne este este ertat a o stigmatizata. (Așa e!)

"Ce ne va aduce viitorul, aceasta nici un muritor nu o poate spune; noi am vîdut născându-se greutăți, ale căror plasmatori au mănecat din puncte de vedere contrarie: încă pentru rezultat ei se ajutoră unul pe altul și poate că ambii servesc unei direcții noi, ambii măna apă pe moara unui al treilea, pe moara celor, carior se restoarne starea de ordine actuală a Ungariei (Așa e! așa e!) În fața acestor tentative noi, după cum cred, toți împreună, facem tot ce pot să facă oamenii, guvernul și majoritatea, dacă e posibil în folosul binelui comun, sunt însă convins, că noi vom servi același scop și atunci, când vom inceta de a mai fi guvern și majoritate, pentru că modalitatea de a împlini ierarhia datorinții e schimbăcioasă, datorința în sine nu e supusă nicio schimbare. (Applause vii.)

Premierul acestea pe scurt ve mai pot da și asigurarea că încă pentru mine și cred că și din partea colegilor mei, pot se declar, că pe căt timp ni se arată perspectiva succesului, nu ne vom opri, niciodată vom perde pofta. Numai atunci ne vom părăsi locurile, când vom ajunge la convingerea, că situația e schimbată și că vom putea folosi mai bine binele comun în alt mod.

Cu aceste cuvinte semnificative ministrul președint termină provocând partida la conlucrare și sprigini reciproc.

Cel din urmă discurs al Papei.

Sub acest titlu, diarul "l'Italie" dela 28 Decembrie, publică un articol din care estragem următoarele:

Câteva pasaje din discursul rostit de Papa, respunând decanului Colegiului Sacru, care venise să îl felicite cu ocazia Crăciunului, au o semnificație specială.

Mai cu seamă pasajul următor merită să fie însemnat: "Este cu totul dureros pentru inima noastră că și pentru a d-vi, de a vedea pretutindeni atacată sub pretest false augusta religiune a lui Christ și a divinei sale Soții.

"Chiar în sinul națiunilor celor mai catolice se arată în mii de chipuri acest spirit de ostilitate, care tinde la lăsarea bisericii ori cea influență socială, a măștora drepturilor sale și-a presintă ca rău-făcătoare divina ei misiune.

"... În mijlocul atât de cause de lupte și de adânci agitații, nu este cu neputință a nu avea cea mai mare dorință pentru pace. Noi, în umiliția spiritului nostru, o cerem neîncetată, și mai cu seamă în aceste dile o cerem cu putere regelui pacific care a adus de odată cu nascerea sa pacea oamenilor, și-a lăsat o plecând."

Un diar religios, comenteză acest pasaj în modul următor:

"El cere pacea, nu pacea acea rușinoasă care se cumăra cu prețul capitolăriilor, ci pacea echitabilă și respectuoasă a drepturilor, care nu lasă nici învinși nici învingători.

"Această pace protestanta Germanie pare că este gata a o acorda definitiv, Franția, obosită de atât de persecuții, poate încă se restituie bisericei reparaționale trebuitoare.

Poate că nu trebuie să o însemnătate exagerată acestor comentarii, totuși nu se poate nega că ele se potrivesc foarte bine cu spiritul discursului pontifical și că visita principelui Germaniei, făcută Vaticanului, le dă oare care însemnătate.

Vaticanul este partea lumii unde există mai puțin obiceiul de-a numi lucrurile cu numele lor; aci cugetarea este încunjurată de mii de văluri, de mii de rezerve care au de scop de a nu o lăsa să apară într-un mod prea lămurit.

Cu toate acestea, nu este mai puțin permis cuiva de a se întreba dacă acest limbajul puțin intunecos, ca și acela al vechilor auguri, n'are semnificația unei amenințări în destul de otărătă în privința Franției.

Papa a vorbit să dică Franției: Sântăi prada spiritului revoluționar și-mi faceți resbel când eu doresc pacea. Această pace mi-o oferă Germania, aflată prin urmare că sunt amicul Germaniei, căci ea recunoasce influența mea socială, și aduce omagiu și nu consideră misiunea mea divină ca renăscătoare.

De aci până a dice Franției, sunt inamicul vostru și aliatul Germaniei, nu este departe.

La cestiunea reuniiilor preoțesci la noi. *)

(Duplică.)

Nr. 141 al "Tel. Rom" la locul de frunte pună sub ochii cetitorilor sei o replică a dlui "D. P. P." la respunsul meu din Nr. 135 și 136 al acestui diar.

Se vede că "veritas odium parit" se dovedește chiar și față cu dl. "D. P. P." Căci adeverurile ce i le-am descoperit în Nr. 135 și 136 ai "Tel. Rom" în loc să-l înduplece a le recunoasce valoarea, l'au scos din flegmă și în faptă l'au sedus de după afirmațiunea dsale, "împinge cestiunea pe un teren cu totul personal, și dovedește că nici cestiunile cele mai nevinovate nu se mai pot astăzi tracta obiectiv, nici bărbații cei mai erudiți nu se pot astăzi emancipa de noianul trivialităților dlinice." Si această manieră merge să de departe, în căt Dsa mă împodobesc cu epitele alese, imi dă lecționi și indirect me îndrumă la subordinație, făcându-me să înțeleg că dsa este din numărul "celor dela masa verde".

Până acum, pecatele mele! am fost fericit amându-i epite ca "reformatist, luteranist, papistasist" din cauza unor scrieri neîntelose de cei ce m'au cărit: Acum vine dl. "D. P. P." și indirect me numește demagog și socialist de tot făcând că am cutedat și apără vederile preoțimiei din tractul meu! Ar mai lipsi încă: comunard, nihilist și petroleist — și... hală de protopop!

Adevărat că dl Redactor în Nr. 143 mai pună o floriceală la lecțiunile dlui "D. P. P." spunând uincoi corespondent și prin acesta preoților din tract, că suntem prea susceptibili, că ne credeam aproape infalibili, că păsim cu separatism, care tare ușor poate trăi în anarchie. Dar cine le poate lua pe toate în serios!?

Vădând mănieră dlui "D. P. P." dea mi mistifică asemănările și a tracta cestiunea din punct de vedere personal, apoi asociarea dlui Redactor la acastă procedură, mă hotărăște să respondă cu... tacerea.

Mai mulți preoți însă din tractul meu m'au provocat ca să răspund, și le fac pe voie, — deși cu nepălcere. Dl. "D. P. P." ca să mă poată arăta că mai jos, ear pe Dsa, deși necunoscut, că mai sus, cu o filosofică scrupulositate reproduce din respunsul meu tot ce n'au spus și n'au avut intenție să dică.

*) Trebuie să constatăm: că cu articolul acesta dl autor se pune cu total pe terenul personalităților, cari nu convin demnității unei foi serioase. Cu toate acestea publicăm și această "Duplică" pentru că se numește astăzi, și pentru că are precedențe sale în foia noastră. De altă parte, ca publicul cetitoriu să aflu și mai bine: ce este în "Duplică" aceasta ad rem, și ce este ad personam.

Spre a oglinda specifică Dsăi scrupulositate în reproducere și reasumare ar trebui să pună în paralelă tot ce am scris eu și ce mi pune Dsa în ceea ce deține. Aceasta însă este superfluit. Onoratul cetitor de va afla interesă va binevoi să o face insuși, ori apoi se va mulțumi cu un exemplu: În Nr. 135 "Tel. Rom" coloana a două din fruntea diariului, eu vorbesc despre "preoțimea din tract, căreia dl. D. P. P. i spune că pe cănd Dsa a cugetat mult asupra acestei idei, preoțimea care o susține a cugetat puțin", la care adaugă tot ce aluziune la preoțime: "unul (Dsa) a cugetat sănătatea masă sau fumându-și sugară în comoditate, altul (preoțimea) întimpinând neajunsurile cu care trebuie să se lupte" apoi în coloana a treia: "Până a nu răspunde la aceste puncte... îmi iau voie a constata că nu Dsa este chiamat a decreta că există sau nu necesitatea, pe care Dsa nu o simte. Chiamat a constata necesitatea reunii potrivită și nu mai acela, care îi simte lipsa. Aceasta e preotul dela sate, nu dl. "D. P. P." carele ni se pare cunoasce greutățile preotului numai din teorie." Aceste asemănării dl. "D. P. P." în Nr. 141, locul de frunte, coloana a doua, le reproduce în reasumat: "dl Popescu... basat pe experiența sa îndelungată de 2 1/2 luni de cănd este protopresbiter,... disputând dreptul celor dela masa verde, care sciu fuma numai tigări, a vorbit în asemenea materie."

După dl. "D. P. P." când am spus eu că "nu Dsa este chiamat a decreta necesitatea reunii potrivită și nu mai acela, care îi simte lipsa. Aceasta e preotul dela sate, nu dl. "D. P. P." carele ni se pare cunoasce greutățile preotului numai din teorie." Aceste asemănării dl. "D. P. P." în Nr. 141, locul de frunte, coloana a doua, le reproduce în reasumat: "dl Popescu... basat pe experiența sa îndelungată de 2 1/2 luni de cănd este protopresbiter,... disputând dreptul celor dela masa verde, de a vorbi în asemenea materie; când am spus că "Dsa a cugetat sănătatea masă sau fumându-și sugară în comoditate: am spus că cei dela masa verde (între care se subînțelege primul loc, ca reprezentant) "sciu fuma numai tigări," și când am spus că "preoțimea din tract a cugetat întimpinând neajunsurile cu care trebuie să se lupte": "m'am basat pe experiența mea îndelungată de 2 1/2 luni, de cănd sunt protopresbiter".

Fiind acesta spiritul intregului articol cine se va mai îndoia că nu merită să fie în fruntea "Telegraful rom." după cum se spune "D. P. P."

Că să se arate cu spirit dl. "D. P. P." spune lumei că eu cred și "resturnat filosofia întreagă prin exemplul unei clăi de fin lovită de fulger." Dacă din nefericire "filosofia întreagă" ar consta din teoria Dsăi ilustrată prin exemplul citat: apoi da, dic și eu "filosofia întreagă ar fi resturnată. Căci definițiunile pretinse filosofice, prin exemple se întârsească sau se duc ad absurdum."

Dar dl. "D. P. P." care este peste ori ce personalitate și remâne obiectiv, imi spune în termeni diplomatici că eu nu scu filosofia, că prin urmare nu stă cu mine de vorbă, fiind că filosofia nu se învăță pelângă clăile de fén, și mi aduce aminte de "Sutor ne ultra crepidam".

Este drept, și aceasta nu e lipsă să o spun, că n'au titula de Dr. în filosofie; de am învățat filosofia sau nu, aparține altei rubrici. Un lucru însă este pe deplin hotărât că nu toți căti au învățat de rost filosofia, ca să facă esamen, au drept a scriitori beata filosofie — de nu se va face exceptiune în "Telegraful român." De altă parte dl. "D. P. P." m'ar deobliga mult dacă mi-ar cita opul din care Dsa și-a învățat teoria filosofică pe care mi-am luat voie a i-o critisa.

Venind dl. "D. P. P." post tot discrimina renumărătă sfîrșitul replicei sale și la obiect, ne spune că are puțin se combată, fiind că eu am produs puține argumente. Ear din cele puține, ca să și facă lucru mai ușor, sare deodată la biblioteca. Si Dsa ține pe indulgență cetitorii ai "Telgr. rom." destul de naivi se cred că Dsa m'a combatut prin o esclamație, urmată de o întrebare, cari n'au de a face nimic cu bibliotecile din cestiune. Cu esclamație: "Ei bine acolo am ajuns, ca și dl Popescu ca protopresbiter să se îndoiască în vitalitatea statutului organic și în bunăvoie și activitatea consistoriale eparchiale" numai nu se dovedește că comitetele și consistoriile au făcut biblioteca pe seama preoților. Eu adevărat mi-am fost permis să arătă că comitetele protopresbiterale și consistoriile eparchiale n'au făcut, nu fac, și prin urmare nu este speranță că vor face biblioteca pe seama preoților, și dñul "D. P. P." crede că mirându-se Dsa "dela masa verde" că eu mă îndoiesc, a facut se dispară starea lucrurilor. Cine va fi mai naiv decât mine, credă, eu unul cred contrarul.

Ei, dar Dsa mai crede ceva, anume că eu sunt "destul de îndrăsnet... a da vot de neîncredere consistoriilor, comitetelor protopresbiterale" descoperind că ele nu fac biblioteca pentru eparchie și protopresbiterate, precum a fost susținut dl. "D. P. P.". Si ca să-mi arete ad oculos ce sunt eu capabil să susțin, mă întrebă: "Au doară nu scie dl Popescu că și la archidiocesă avem o bibliotecă de 5000—6000 tomuri?"

Dela prudență unui domn "dela masa verde" mă așteptam la ori ce argument serios, numai la

aceasta nu. Căci dl „D. P. P.“ trebuie să scie proveniența acelei biblioteci și soarta ei. Toți căti mai sciu căte ceva, chiar și cei cari sunt „Sutor“, sciu că în aceea bibliotecă Consistoriul n'a pus nici un singur tom, că ea e făcută de Șaguna, dela carele ne-a rămas moștenire. Ear Șaguna n'a fost și nu este identic cu Consistoriul, nici cu cel din vremea sa, nici cu cel actual. Ce-mi va respunde dl „D. P. P.“ dacă îmi voi permite și eu o întrebare: „Dela moartea lui Șaguna încoace, căti literati de ai archidiocesei s'au folosit și se folosesc de aceea bibliotecă? DSA ne va spune și cauza pentru ce nu, căci este cunoscută.

Pentru ce nu fac consistoriile biblioteci?! pentru că nu le este chemarea, pentru că n'au mijloace.

Până acum n'am audit pe nimenea nici pela consistorii nici prin sinoade și congresse susținând că consistoriul trebuie să facă bibliotecă pentru arhidiocesă. Ear a constata faptul că comitetele și consistoriile, fiind că nu le-a fost chemarea, n'au făcut biblioteci, aşa cred că nu însemnează „a se îndoia în vitalitatea statutului organic și a da vot de neîncredere consistoriilor și comitetelor protopresbiterale“. Dl „D. P. P.“ trebuie să-mi documenteze contrarul dar nu mirându-se numai.

Așa dice dl „D. P. P. . . . „dl Simeon Popescu... nici sa pus bine pe scaunul protopresbiteral nici a lăcrat ceva pe terenul legei, și de odată și pune toate nădejdea în reuninile preoților“.

De mă voi fi pus bine sau nu, pe scaunul protopresbiteral, și de voi fi lucrat ceva sau nu, de sine se înțelege, dl „D. P. P.“ „dela masa verde“ este în drept se enunțe în „Telegraful rom.“ Dacă cumva dl „D. P. P.“ prin puțere „pe scaunul protopresbiteral“ vrea să-mi dea se înțeleg ceva: fie sigur amintările nu mă spară. Voi săcă să me pun bine pe scaunul protopresbiteral, ca nici dl „D. P. P.“ să nu mă poată mișca. Ce privesc nădejdea mea în reuniuni, apoi da: numai dlui „D. P. P.“ și poate fi permis a susține că eu mi-aș „pune toată nădejdea în reuninile preoților“.

Tot deasă să poată fi permis a striga: „Qualificării pastorale, cultură, biblioteci, toate sună a ceva“. (Adecă să nu ne uităm: numai sună a ceva).

(Va urma.)

Varietăți.

* (Avis.) Reuniunea română de cântări din Sibiu arangează Marți a treia di de crăciun (27 Decembrie v.) o petrecere cu joc în localitățile restaurațiunii dela Hermannsgarten. La această petrecere sunt invitați toți membrii reuniunii. Începutul la 8 ore seara.

Comitetul.

(Concert.) După cum suntem informați domnul profesor seminarial Georgiu Dima la 1/13 Ianuarie 1884 va concerta în Sas-Sebeș cu succursul celebrului pianist de aici domnul Victor de Heldenberg. Felicităm pe domnul Dima pentru fericita idee de a face se audă oamenii și la provincie ce e frumos și plăcut în cântare. Credem tare că frații din Sas-Sebeș vor sci să întimpine pre domnul Dima cu ospitalitatea, care i-a caracterizat totdeauna.

Nr. 185

[633] 2-3

CONCURS.

Devenind vacanță parochia gr. or. Poiana cu filia Găureni de clasa a III-a în protopresbiteral Albei-Iulie, prin aceasta se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela săptămâna publicare a acestui concurs.

Emolumentele sunt:

1. Dela 156 familii căte 20 litre cuceruz în boambe sau grâu.

2. Dela 156 familii căte o di de lucru, cei fără de vite cu palma, sau 40 cr., eară dela cei cu vite o di cu carul sau plugul, sau 1 fl.

3. Până se va procura casa parochială se va plăti chiria din cassa bisericiei.

4. Venitul stolarului regulat în sindicul parochial estra-ordinariu ținut încă în 23 Septembrie 1879.

5. Portiune canonica, care aduce pe an un venit curat de 6 fl. v. a.

Toate aceste emolumente afară de jertfele îndatinate dau pe an suma de 326 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie vacanță impreună cu filia au de a și așterne suplicele instruite am-

surat regulamentului pentru parohii în terminul sus scris subscrисului oficiu protopresbiteral.

Alba-Iulia 15 Decembrie 1883.

În conțelegeră cu comitetul parochial.

Alecsandru Tordoșan m. p.
protopresbiter gr. or.

Nr. 322 protop.

[630] 3-3

EDICT.

Petru Stîngu din Gherlaș protopresbiteral gr. or. al Oraviței în diecesa Caransebeșului comitatul Caraș-Severin, carele de 6 ani au părăsit cu necredință pre legiuitora lui soție Floriica Stîngu născ. Poamă tot din Gherlaș, fără a i se sci ubicațiunea lui — se citează prin aceasta că în termin de trei luni de zile dela prima publicare a acestui edict să se înșafotozeze înaintea subînsemnatului lor matrimonial, căci la din contră și în absență lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de soția lui Floriica.

Oravița în 16/28 Decembrie 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al Oraviței ca for de prima instanță în afaceri matrimoniale.

(Advocat nou). Ni se scrie din Budapesta că domnul Dr. Ioan Mihu în 31 Decembrie a. c. a depus censura de avocat. Salutăm cu multă bucurie pre domnul Mihu pre cariera de avocat, și îndorim succesele cele mai strălucite. Capacitatea, posibilitatea de a pute face și caracterul firm recomandă mult pre un bărbat. Fratele nostru Mihu e în fericita poziție ca să putem pretinde mult dela dânsul, și noi avem convingerea, că el ne va întrece așteptările.

* Cetim în „Monitorul“: Sâmbătă, 17 Decembrie șnia nascerei Reginei, Majestățile lor au mers la biserică din monastirea Sinaia unde au ascultat Sânta Liturgie. După aceea, copii din scoala numită Carmen Sylva, care este în localitate, venind să exprime urările lor Augustei noastre Suverane, Majestatea Sa binevoi a da ordin să li se întindă masa în castelul Peleșului, și cu dragoste de mumă le împărți jucările și alte daruri.

Tot cu ocazia acestei zile, să dete un dejun la castel, la care au luat parte d-nii ministri Sturdza, Lecca, general Dabija, Aurelian, Voinov, cum și alte persoane.

* (Avis.) Ni se scrie din Viena: Comitetul balului român s'a constituit, alegând de președinte pe domnul St. Ciurcu; de vice-președintă pe domnii Eug. Zotta și M. Vișnevsky; de secretari pe domnii Gr. Onciu, I. Maurocordato și I. Papanicol; de casier pe dl D. Goilav și de controlor pe dl Tzerano.

Protectoratul l'a primit Alteța Sa C. R. Arhiducele Rainer: ear președinta de onoare Domnul Baron Vasliko, membru al senatului, etc.

* A apărut în editura librăriei Socec din București, „Poezile“ lui Mihail Eminescu, într-un splendid volum de 300 pagini, care face cea mai mare onoare artei tipografice române. Aceste poezii au fost culese de amicii poetului din „Convorbiri literare“, unde cea mai mare parte dintre ele au fost publicate, precum și de prin felurite manuscrise aflătoare păla unele persoane particulare.

Poezile sunt precedate de o scurtă prefată de d. T. Maiorescu.

„Poezile, aşa cum se prezintă dice distinsul critic nu sunt revăzute de Eminescu și sunt prin urmare lipsite de îndreptările ce avea de gând să le facă, cel puțin la cele vechi.

„Dacă totuși am publicat și aceste poezii, împreună cu celelalte, aşa cum să găsec, am făcut-o dintr-un simțemant de datorie literară. Trebuiau să devie mai ușor accesibile pentru iubitorii de literatură noastră toate serierile poetice, chiar și cele începătoare, ale unui autor care a fost îndestrat cu darul de a intrupa adâncă să simtire și cele mai finale gânduri într-o frumuseță de forme, sub a cărei față limba română pare a primi o nouă viață“.

* (O săndire la moarte.) Consiliul de resboiu din Châlons-sur-Marne a judecat pe un soldat din regimentul de artillerie, pe Chevrier, acusat de a fi încercat să asasineze pe tatăl său, un țorean din Cremanvilliers (Vosges).

Miserabilul eșise pe furii din Epinal, unde era în garnizoană în seara de 9 Iulie întră în casă, luă pe tatăl său din patul în care dormia, și transportă

într-o câmpie și lăovi cu o secuie pănă ce creză că l omorâse! Cu toate numările sale răni, victimă nu muri: dar în timp de o lună, fu cu un picior în groapă.

Chevrier nu avuse alt scop, decât a deveni fiu mai mare al unei văduve, spre a fi scapat de oaste.

Recunoscut ca vinovat, fară împregiurări ușă, el a fost condamnat la moarte, cu degădere militară (!).

* (O vocație.) Diarul de St. Petersburg scrie următoarele: Sunt căteva zile de când a sosit din Vladivostok la Petersburg un băiat de trei-spre-dece ani, anume Vasile Solnitskin, care a mers pe jos 2,000 verste, numai că și-a gologani în busunar. El a plecat din Vladivostok împins de pasiunea să reziste pentru muzică și cu scopul de a se perfecționa în vioară, Solnitskin este fiul unui băiat muzican casac, ce cântă din flaut. La vîrstă de 6 ani el dădea deja concerte la Vladivostok. Plecarea sa pentru capitala noastră a fost determinată de ceea ce audise povestindu-se despre conservatorul din Petersburg. Vîteazul muzican-copil a urmat toată vremea până la Moscova linia drumului de fer, el să adăpostea în potriva ploii și a zăpezii sub dărâmături vechi, și sub poduri. În unele locuri, împiegaților trenului le era milă de dânsul și lăzile să ascunsă în vagoanele de vite.

Solnitskin a sosit la Moscova pe jumătate mort de foame, având speranță că ar putea obține trenul gratis până la Petersburg. Înșelat în speranță sa, el se otără să urmeze călătoria pe jos, dar temându-se de a fi arestat dacă ar urma linia ferată și aflând că este un drum mare postal între Moscova și Petersburg, a luat aceea direcție, și a ajuns în capitala noastră după 27 zile de călătorie, cerând spre a nu muri de foame.

După indicația unui trecător, el se duse la un hotel mic din cartierul măcelărilor și a întebat unde se află Conservatorul. Răspunsul a fost că Conservatorul se află la palatul Sonodului, unde micul muzican alergă la două zile. Întâmplarea facută că el să se adreseze lui Mitropolov, girant al librăriei sinodului, care îl primi bine și lăzile să procurorul general d. Pobedonostev care lăzile să protecția sa.

„Înțeles băiat cădu aproape imediat bolnav de tifus. Protectorul său îl vîză în spitalul curții, unde se află acum. Se spune că starea băiatului este grea.“

Bursa de Viena și Pesta.

Din 4 Ianuarie n. 1884.

Viena B-pesta

Renta de aur ung. de 6%	120.50	120.35
Renta de aur ung. de 4%	88.55	88.55
Renta ung. de hârtie.	85.95	86.—
Renta de aur austriacă	99.65	99.—
I. Înprumutul drumurilor de fer ung.	139 —	139.60
I. emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. 1	92.50	92.50
II. emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer oriental ung.	114.75	114.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	—	—
Acțiuni de bancă de credit ung.	212.—	222.—
Argint.	—	—
Galbin.	5.72	6.70
Napoleon.	9.60	9.58
Londra (pe poliță de trei luni)	121 —	120.90

Anunț.

Find ales de ampliat la comitat, canclaria mea advocațială se află de vîndare. Aceia, cari ar dori să o cumpăre, se binevoiască să se adresa către mine sau în persoană sau în scris cel mult până în 15 a lunei curente.

Hățeg în 1 Ianuarie st. n. 1884.

S. Borha m. p.,
advocat.

Post vacant.

Pentru o librărie și magazin de muzică se caută un comis care cunoaște bine această branșă, se fie bun vîndător și se cunoaște bine limba română, germană, și franceză.

Ofertele să se adreseze la Dnul S. Samitca în Craiova (România).

Adam Hölle,

croitoriu

in Sibiu, Piața mare Nr. 5

își permite a aduce la cunoștință publicului de aici și cel strin că și în sezonul acesta și a provăduță sa, care există de mai mult timp, cu cea mai bună

materie de postav și lână,

aleasă propriu din fabricile cele mai renumite, și sunt în plăcută poziție a presta ori ce comande pentru haine bărbătesci în modul prompt și cel mai solid.

Spre orientare.

[631] 3-3

Un rînd întreg de haine bărbătesci dela 15 până la 34 fl. Palton dela 15 până la 24 fl. Palton de earnă dela 18 până la 36 fl.

Toate aceste din materie de calitatea cea mai bună.

Contând la sprințul binevoitor al patronilor mei, stau bun pentru serviciul solid și real.